

Sygn. akt III AUa 691/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Pasek
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja (spr.) SO del. do SA Jacek Chaciński
Protokolant: st. prot. sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019 r. w Lublinie

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do wypłaty wyrównania emerytury i o prawo do odsetek

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 15 czerwca 2018 r. sygn. akt IV U 216/18

oddala apelację.

Jacek Chaciński Małgorzata Pasek Elżbieta Czaja

Sygn. akt III AUa 691/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 27 stycznia 2017 r., odmówił M. P. prawa do wyrównania emerytury od 24 listopada 2013 r. oraz wypłaty odsetek.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył M. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wypłaty wyrównania emerytury od(...) wraz z ustawowymi odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. P. przysługuje prawo do wypłaty wyrównania stanowiącego różnicę między kwotą emerytury obliczoną na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych a kwotą emerytury obliczoną na podstawie art. 53 powyższej ustawy za okres od(...) do (...) oraz prawo do wypłaty odsetek ustawowych obliczonych od kwot stanowiących różnicę między miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych a miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art. 53 powyższej ustawy, liczonych od (...)dnia każdego miesiąca do dnia zapłaty poczynając od miesiąca (...)do miesiąca(...).

Podstawą wyroku były następujące ustalenia.

M. P., urodzony w dniu (...), od 24 kwietnia 2010 r. uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 25 czerwca 2010 r. o przyznaniu renty k.55-58 a.r.). W dniu (...)ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny. Decyzją z dnia 5 grudnia 2013 r. organ rentowy z urzędu przyznał ubezpieczonemu emeryturę od dnia (...)tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury obliczona została na podstawie art.53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wyniosła 1 897,94 zł brutto miesięcznie (decyzja k.264 a.r.). W dniu 12 grudnia 2013 r. odwołujący wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę wg nowych zasad (wniosek k. 1-2 a.e). Decyzją z 31 grudnia 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury na podstawie art.55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazując, że wniosek o emeryturę powinien być złożony najpóźniej w miesiącu, w którym osoba ubiegająca się o świadczenie osiągnęła wiek emerytalny. W przypadku ubezpieczonego wniosek powinien być zgłoszony w (...) (decyzja k.9 a.e.).

Sąd Okręgowy podnosił, że w okresie pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, a także po osiągnięciu w dniu (...) wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat i 3 miesiące wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) M. P. w W. (potwierdzenie okresów ubezpieczenia z 4 marca 2016 r. k.100 a.e. za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.).

Na skutek odwołania ubezpieczonego od w/w decyzji z dnia 31 grudnia 2013 r., w sprawie toczącej się pod sygn. akt IV U 195/14, Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 30 października 2014 r. zmienił powyższą decyzję i ustalił, że M. P. przysługuje prawo do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu (...) od(...) tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o emeryturę. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia leżało ustalenie, że ubezpieczony spełnia przesłanki do obliczenia emerytury w myśl art.55 w zw. z art.26 ustawy emerytalnej, gdyż po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego określonego w art.27 ustawy kontynuował ubezpieczenie emerytalne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, a prawa do takiego obliczenia nie podważa fakt, że z wnioskiem o emeryturę ubezpieczony wystąpił w miesiącu(...)a zatem w miesiącu następującym po miesiącu, w którym osiągnął wiek emerytalny i w którym organ rentowy przyznał mu emeryturę na podstawie art.27a ustawy emerytalnej (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 30 października 2014r. wraz z uzasadnieniem k.15 i 17-18 akt IV U 195/14). Na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S., Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 2 czerwca 2015 r. zmienił powyższy wyrok Sądu pierwszej instancji i odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 31 grudnia 2013 r. oddalił. Z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie wynika, że przyczyną oddalenia odwołania ubezpieczonego było ustalenie, w oparciu o informację udzieloną przez organ rentowy na etapie postępowania apelacyjnego, iż ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu jedynie do 23 listopada 2013 r. Nie podlegał natomiast tym ubezpieczeniom w dniu osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. w dniu(...) i dalej po tej dacie (pismo organu rentowego z 24 marca 2015 r. wraz z załącznikami złożone w wykonaniu zobowiązania Sądu Apelacyjnego k.56-58 akt IV U 195/14 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 2 czerwca 2015 r. wraz z uzasadnieniem k.65 i 68-72 akt IV U 195/14 SO w Siedlcach).

Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że wobec kwestionowania przez ubezpieczonego stanowiska organu rentowego, iż po osiągnięciu wieku emerytalnego nie podlegał on ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, w dniu 13 listopada 2015 r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z ponownym wnioskiem o obliczenie emerytury wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej podnosząc, że składkę emerytalną opłacił za cały miesiąc (...)a

nie tylko do 23 listopada 2013 r., jak twierdzi organ rentowy (ponowiony wniosek ubezpieczonego o obliczenie emerytury wg nowych zasad z 13 listopada 2015r. z załącznikami k.66-84 a.e. za wnioskiem z 12 grudnia 2013 r.). Po rozpoznaniu powyższego wniosku, decyzją z 4 kwietnia 2016r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 listopada 2015 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku i obliczył ją wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej. Jednocześnie organ rentowy naliczył i wypłacił ubezpieczonemu wyrównanie emerytury poczynając od miesiąca listopada 2015 r. oraz zaliczając na poczet nowo obliczonej emerytury kwoty świadczenia naliczonego i wypłaconego wg tzw. starych zasad (decyzja o przyznaniu emerytury z 4 kwietnia 2016 r. k.104-105 a.e. za wnioskiem z 12 grudnia 2013 r.). Uprzednio, tj. przed wydaniem w/w decyzji z 4 kwietnia 2016 r., organ rentowy skierował do ubezpieczonego pismo z dnia 2 marca 2016 r., w którym wskazał, że dokonał ponownej analizy konta wnioskodawcy, w wyniku której ustalił, że ubezpieczony opłacił składkę za pełny miesiąc (...)i w związku z tym w okresie od(...) do 30 listopada 2013 r., a zatem po osiągnięciu wieku emerytalnego, podlegał on dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (pismo organu rentowego z 2 marca 2016 r. skierowane do ubezpieczonego k.98 a.e. za wnioskiem z 12 grudnia 2013r.).

Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczony złożył odwołanie od w/w decyzji z dnia 4 kwietnia 2016 r. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach pod sygnaturą akt IV U 403/16. W odwołaniu ubezpieczony zakwestionował datę, od której organ rentowy przyznał i obliczył jego emeryturę wg zasad określonych w art.26 ustawy. Wskazał, że organ rentowy winien wypłacić mu emeryturę obliczoną wg nowych zasad od (...) ,tj. od miesiąca złożenia pierwszego wniosku wraz z odsetkami (odwołanie i protokół rozprawy z 27 stycznia 2017r. k.2-3 i 95 akt IV U 403/16). Wobec takiego stanowiska ubezpieczonego, wyrokiem z 27 stycznia 2017r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 4 kwietnia 2016r., a wniosek ubezpieczonego o wyrównanie emerytury i wypłatę odsetek przekazał do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. celem rozpoznania (wyrok z 27 stycznia 2017 r. k.96 akt IV U 403/16). Postanowieniem z 15 listopada 2017 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie odrzucił apelację ubezpieczonego od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, w której to apelacji wnioskodawca nie kwestionował meritum wyroku Sądu pierwszej instancji, ale konsekwentnie domagał się wypłaty przez organ rentowy wyrównania emerytury od(...)wraz z odsetkami, które to żądanie Sąd Okręgowy przekazał do rozpoznania organowi rentowemu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 15 listopada 2017r. wraz z uzasadnieniem k.141 i 144-145 akt IV U 403/16). W wyniku rozpoznania - przekazanego przez Sąd Okręgowy - roszczenia ubezpieczonego o wypłatę wyrównania emerytury oraz wypłatę odsetek organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję. W uzasadnieniu decyzji pozwany wskazał, że prawo ubezpieczonego do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej zostało ustalone decyzją z 4 kwietnia 2016r. po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 13 listopada 2015r. W tych okolicznościach brak jest podstaw do wypłaty wyrównania emerytury od(...) oraz wypłaty odsetek z tego tytułu (decyzja k.197 akt emerytalnych).

Sąd pierwszej instancji podkreślił, że wysokość emerytury obliczona wg zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej na dzień (...) wynosi 2 221,34 zł brutto miesięcznie (pismo organu rentowego i wyliczenie emerytury w wykonaniu zobowiązania Sądu Apelacyjnego w Lublinie k.57-58 akt IV U 195/14). Emerytura w tej wysokości jest wyższa od emerytury obliczonej wg zasad określonych w art.53 ustawy emerytalnej, wypłacanej ubezpieczonemu od (...) do (...) na podstawie decyzji z 5 grudnia 2013 r., wynoszącej 1 897,94 zł brutto miesięcznie (decyzja z 5 grudnia 2013 r. o przyznaniu emerytury z urzędu k.264 a.r. za wnioskiem z 11 czerwca 2010 r.).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie M. P. zasługuje na uwzględnienie. Sąd wyjaśnił przy tym, że ubezpieczony od początku (już w odwołaniu o decyzji z 4 kwietnia 2016 r. k.3 akt IV U 403/16 SO w Siedlcach) wnosił o wypłatę wyrównania emerytury nie od (...), ale od(...). Takie też stanowisko prezentował pełnomocnik ubezpieczonego w toku niniejszej sprawy (vide: protokół rozprawy z 8 czerwca 2018 r. k.32 akt sprawy). Zaskarżona decyzja dotyczy natomiast wyrównania emerytury od(...). Nie ulega jednak wątpliwości, że przedmiotowa decyzja swoim rozstrzygnięciem obejmuje również okres od (...) i w tym zakresie stanowisko organu rentowego jest analogiczne jak w odniesieniu do wypłaty odsetek od (...). Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji organ rentowy odmawiając ubezpieczonemu wypłaty wyrównania emerytury powołał się wniosek ubezpieczonego z 13 listopada 2015 r. wskazując, że zgodnie z

datą wniosku obliczył wysokość emerytury ubezpieczonego wg zasad art.26 ustawy emerytalnej od 1 listopada 2015 r., a zatem nie ma podstaw do wypłaty wyrównania emerytury od wcześniejszej daty.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji analiza okoliczności sprawy prowadzi do wniosku, że stanowisko organu rentowego jest błędne. Rozpoznając wniosek ubezpieczonego o wypłatę wyrównania emerytury wraz z odsetkami organ rentowy pominął bowiem fakt, że wniosek ubezpieczonego z 13 listopada 2015 r. o wyliczenie emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej (na k.66-67 a.e.) był ponownym wnioskiem w tej sprawie. Pierwszy wniosek w tym zakresie ubezpieczony złożył w dniu 12 grudnia 2013 r. i został on załatwiony decyzją odmowną z dnia 31 grudnia 2013 r. Decyzja ta była przedmiotem odwołania ubezpieczonego i odwołanie to zostało pozytywnie rozpoznane przez Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie IV U 195/14. Ostatecznie jednak odwołanie ubezpieczonego zostało oddalone – mocą wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie, który na skutek apelacji organu rentowego, zmienił rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji i oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z 31 grudnia 2013 r. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 2 czerwca 2015r. k.65 akt IV U 195/14). Obecne ustalenia Sądu pokazują, że odmawiając ubezpieczonemu – w decyzji z dnia 31 grudnia 2013 r. - prawa do obliczenia emerytury na podstawie art.26 ustawy emerytalnej organ rentowy błędnie stwierdził, że po ukończeniu wieku emerytalnego w dniu (...) ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowych. Taką też błędną informację organ rentowy przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie w sprawie IV U 195/14 (vide: pismo organu rentowego z 24 marca 2015r. na k.56-57 akt IV U 195/14), co jak wynika z uzasadnienia wyroku tego Sądu miało wpływ na wydane rozstrzygnięcie o zmianie wyroku Sądu pierwszej instancji i oddalenie odwołania od decyzji z 31 grudnia 2013 r. (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 2 czerwca 2015r. k.69-72 akt IV U 195/14).

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy stwierdził, że w sprawie doszło do błędu po stronie organu rentowego, który do marca 2016 roku stał na stanowisku, że po osiągnięciu wieku emerytalnego ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia społecznego. Na błąd ten organ rentowy wskazał w piśmie z 2 marca 2016 r. skierowanym do ubezpieczonego, w którym podniósł, że dokonał ponownej analizy konta ubezpieczonego, w wyniku której ustalił, że ubezpieczony opłacił składkę za pełny miesiąc (...)i w związku z tym w okresie od (...) do 30 listopada 2013 r., a zatem po osiągnięciu wieku emerytalnego, podlegał on dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (vide: pismo organu rentowego z 2 marca 2016 r. skierowane do ubezpieczonego k.98 a.e. za wnioskiem z 12 grudnia 2013 r.). Potwierdzeniem pierwotnie błędnego działania organu rentowego jest fakt, że w dniu 4 kwietnia 2016 r. organ rentowy ostatecznie obliczył emeryturę ubezpieczonego wg zasad określonych w art.26 ustawy emerytalnej, tyle że poczynając od miesiąca listopada 2015r. (decyzja k.104 akt emerytalnych za wnioskiem z 12 grudnia 2013 r.). Nie ulega jednak wątpliwości, iż obliczenia takiego organ rentowy mógł i powinien dokonać już w grudniu 2013 r., czego jednak nie uczynił i wydał błędną decyzję z 31 grudnia 2013 r. Pierwotne – błędne ustalenie organu rentowego, że po(...) ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia społecznego świadczy o nieprawidłowym działaniu organu rentowego, które zakwalifikować należy jako błąd tego organu. Błąd ten skutkowało zaniżeniem wysokości świadczenia rentowego ubezpieczonego, dlatego jego roszczenie o wypłatę wyrównania emerytury za okres od (...)do (...)jest słuszne. Zgodnie bowiem z art.133 ust.1 pkt 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa od świadczenia lub jego wysokości przyznane lub podwyższone (tu: podwyższone) świadczenie wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do jego podwyższenia, jednak nie wcześniej niż za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (ponowne ustalenie wysokości świadczenia), jeżeli przyznanie niższych świadczeń było następstwem błędu organu rentowego. Decyzją z 4 kwietnia 2016 r. organ rentowy ponownie rozpoznał wniosek ubezpieczonego (ponowiony w piśmie z 13 listopada 2015 r.) i wydając korzystną dla ubezpieczonego decyzję o obliczeniu emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej, wiedział o błędzie, który popełnił wydając pierwotną decyzję z 31 grudnia 2013 r. W tych okolicznościach – w trybie przytoczonego wyżej uregulowania - organ rentowy obowiązany jest wypłacić ubezpieczonemu podwyższone świadczenie (wyrównanie świadczenia) za okres od(...) do (...)a zatem okres nieprzekraczający 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym ubezpieczony zgłosił ponowny wniosek o ustalenie wysokości emerytury wg zasad z art.26 ustawy emerytalnej. W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy odmawiając w zaskarżonej decyzji wypłaty wyrównania emerytury niezasadnie powołał

się na datę ponownego wniosku ubezpieczonego, pomijając uregulowanie zawarte w art.133 ust.1 pkt 2 ustawy emerytalnej. W tych okolicznościach Sąd stwierdził, że ubezpieczonemu przysługuje wyrównanie emerytury za okres od(...) do(...) w wysokości stanowiącej różnicę między świadczeniem obliczonym wg tzw. nowych zasad a świadczeniem obliczonym na podstawie art.53 ustawy emerytalnej, a także prawo do wypłaty odsetek ustawowych obliczonych od kwot stanowiących różnicę między miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.26 ustawy emerytalnej a miesięczną kwotą emerytury obliczoną na podstawie art.53 powyższej ustawy, liczonych od (...) dnia każdego miesiąca (25. dzień miesiąca to termin płatności emerytury ubezpieczonego) do dnia zapłaty, poczynając od miesiąca(...)do miesiąca(...). Nie ulega bowiem wątpliwości, że organ rentowy, które błędnie stwierdził, że po(...) ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia, ponosi odpowiedzialność za niewypłacenie ubezpieczonemu podwyższonego świadczenia, obliczonego na podstawie art.55 w związku z art.26 ustawy emerytalnej – art.85 ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.121 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł organ rentowy zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wydane orzeczenie, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie przy ustalaniu prawa ubezpieczonego do wypłaty wyrównania emerytury i prawa do odsetek okoliczności, że na skutek osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczonemu przyznano prawo do emerytury z urzędu, tj. na podstawie art. 27a ustawy emerytalnej, co ma istotne znaczenie dla ustalenia prawa do emerytury na tzw. „nowych zasadach” (art. 55 ustawy emerytalnej);

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 55 w zw. z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383) w zw. z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury na tzw. nowych zasadach, co skutkuje wyrównaniem ubezpieczonemu prawa do emerytury oraz przyznaniem odsetek za okres od (...)do(...).

W uzasadnieniu organ rentowy podnosił, że decyzja z dnia 5 grudnia 2013 r. przyznająca ubezpieczonemu prawo do emerytury została wydana z urzędu. Wydano ją w oparciu o przepis art. 27a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Następnie ubezpieczony w dniu 12 grudnia 2013 r. wystąpił do pozwanego z wnioskiem o emeryturę według tzw. nowych zasad. W świetle art. 55 ustawy emerytalnej emerytura według nowych zasad może być obliczona jedynie ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku emerytalnego. M. P. miał jednak emeryturę przyznaną na podstawie art. 27a ustawy emerytalnej ze względu na wcześniejsze pobieranie renty z tytułu niezdolności do pracy, a nie na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej. Z tego względu organ rentowy w uzasadnieniu decyzji z dnia 31 grudnia 2013 r. wskazał, że wniosek o emeryturę powinien być złożony najpóźniej w miesiącu, w którym osoba ubiegająca się o świadczenie osiągnie wiek emerytalny. Wtedy wniosek ubezpieczonego o przyznanie emerytury na podstawie art. 55 byłby uzasadniony. Powyższe sprawia, że brak jest podstaw do korygowania prawomocnej decyzji organu rentowego z dnia 31 grudnia 2013 r. poprzez przyznanie wnioskodawcy prawa do wyrównania emerytury oraz prawa do odsetek za żądany okres.

Apelujący zaznaczył, że powyższego nie zmienia decyzja organu rentowego z dnia 4 kwietnia 2016 r. przyznająca ubezpieczonemu emeryturę na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, ponieważ jest ona błędna. Organ rentowy ponownie przeanalizował konto ubezpieczonego i skupił się na tym, że wnioskodawca po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego dobrowolnie kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Pomiął natomiast okoliczność, że ubezpieczonemu została przyznana emerytura na podstawie art. 27a, a nie na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej.

Wskazując na powyższe zarzuty i okoliczności Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołania.

Odpowiedź na apelację złożył M. P. wnosząc, jak należy wywodzić z treści przedmiotowego pisma procesowego, o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jako niezasadna podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i rozważania prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jeżeli uzasadnienie orzeczenia pierwszoinstancyjnego, sporządzonego zgodnie z wymaganiami art. 328 § 2 k.p.c., spotyka się z akceptacją sądu drugiej instancji to wystarczy, że da on temu wyraz w treści uzasadnienia swego orzeczenia, bez powtarzania szczegółowych ustaleń faktycznych i wnioskowań prawniczych zawartych w motywach zaskarżonego orzeczenia.

Zarzuty apelacji należy uznać za chybione.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, iż wnioskodawcy przysługuje prawo do wypłaty spornego wyrównania emerytury za okres od(...) do (...) oraz wypłaty odsetek ustawowych za ten sam okres.

Pomimo sformułowania przez apelującego zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego, apelujący w rzeczywistości dowodzi, iż dochodzone przez stronę roszczenia są niezasadne, ponieważ M. P. bezpodstawnie przyznano prawo do emerytury na tzw. nowych zasadach. Dalsze żądania ubezpieczonego odnoszące się do wypłaty przedmiotowego świadczenia nie mogą być zatem uzasadnione.

Z takimi twierdzeniami nie sposób się zgodzić. W świetle art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Zdaniem organu rentowego z cytowanego przepisu wynika, że wnioskodawca nie miał prawa do obliczenia emerytury wg. zasad kapitałowych określonych w art. 26 cytowanej ustawy, ponieważ spełnił warunki do nabycia emerytury z urzędu na zasadzie art. 27a i takie prawo zostało mu ustalone decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 grudnia 2013 r. Jednocześnie, w ocenie apelującego, wniosek o emeryturę na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych został złożony przez wnioskodawcę zbyt późno, tj. po upływie miesiąca, w którym ubezpieczony ukończył powszechny wiek emerytalny.

Sąd Apelacyjny takiego stanowiska nie podziela. Przyjęta przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych interpretacja art. 55 powołanej ustawy, zgodnie z którą osoba uprawniona do emerytury z urzędu na podstawie art. 27a musi złożyć wniosek o emeryturę w trybie art. 27 do końca miesiąca, w którym kończy wiek emerytalny nie znajduje żadnego oparcia w obowiązujących przepisach. Podkreślić należy, iż celem wprowadzenia art. 27a i będącej jego konsekwencją zamiany rent na emeryturę, było uniknięcie pobierania przez ubezpieczonych „dożywotniej” renty, a nie pogorszenie sytuacji tychże ubezpieczonych. Na mocy ostatnio powołanego przepisu nie pozbawiono zatem rencistów prawa do emerytury z wyboru, o ile tylko spełnili wynikający z art. 27 warunek posiadania wymaganego stażu ubezpieczeniowego 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Skoro zatem rencista może ubiegać się o emeryturę w trybie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. i jednocześnie nie jest ograniczony powołanym przez organ rentowy terminem na złożenie wskazanego wniosku (do miesiąca osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego), to przy spełnieniu pozostałych przesłanek z art. 55 cytowanej ustawy możliwe jest obliczenie mu emerytury według tzw. nowych zasad (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt III AUa 118/13, LEX nr 1400328, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 lipca 2012 r., sygn. akt III AUa 650/12, LEX nr 1238901).

W realiach niniejszego przypadku warunki z art. 55 zostały spełnione przez M. P.. Miał on bowiem wymagany okres ubezpieczenia (ponad 46 lat), osiągnął powszechny wiek emerytalny, dobrowolnie kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu

31 grudnia 2008 r., a emerytura obliczona wnioskodawcy na podstawie art. 26 była wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53, na co prawidłowo wskazał Sąd Okręgowy. Jednocześnie Sąd pierwszej instancji słusznie przyjął, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych już w (...)mógł przyznać wnioskodawcy emeryturę na podstawie art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wtedy bowiem został złożony pierwszy wniosek ubezpieczonego, który został załatwiony decyzją odmowną z dnia 31 grudnia 2013 r., pomimo dysponowania przez organ rentowy wszystkimi danymi niezbędnymi do właściwego obliczenia świadczenia wnioskodawcy. Opóźniona weryfikacja kwestii podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego ani też dokonanie nieprawidłowej interpretacji art. 55 cytowanej ustawy nie usprawiedliwiają zwłoki pozwanego w ustaleniu stronie należnego świadczenia. Wynikają one bowiem jedynie z popełnienia przez pozwanego błędów w omawianym zakresie. Z tego względu zasadne było przyznanie stronie na podstawie art. 133 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. wyrównania emerytury za sporny okres stanowiącego sumę różnic świadczenia należnego i faktycznie otrzymywanego za poszczególne miesiące, kiedy wnioskodawca pobierał emeryturę w zaniżonej wysokości.

Odnosnie rozstrzygnięcia w zakresie odsetek podkreślić należy, iż warunkiem powstania po stronie organu rentowego obowiązku wypłaty odsetek jest opóźnienie tego organu w ustaleniu prawa do świadczenia z ubezpieczenia społecznego lub opóźnienie w wypłacie tego świadczenia. Opóźnienie to musi być przy tym następstwem okoliczności, za które Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponosi odpowiedzialność (art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz.1778 ze zm.). Skoro więc zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd pierwszej instancji zasadnie przyjął, iż organ rentowy już w dacie złożenia przez ubezpieczonego pierwszego wniosku o emeryturę tj. w(...)dysponował dokumentacją niezbędną do przyznania stronie prawa do świadczenia obliczonego na podstawie art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych słuszne było również rozstrzygnięcie dotyczące wypłacie stronie odsetek ustawowych.

Zaskarżone orzeczenie Sądu pierwszej instancji winno się zatem ostać jako prawidłowe.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił złożony środek odwoławczy na podstawie art. 385 k.p.c.